

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Concilia Provincialia Mediolanensis Sex

Borromeo, Carlo

Venetiis, 1602

De Sacramento Pœnitentiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62072)

cationibus publicis interesse solet, ac sodalitates omnes, & cunctus pretereà populus, suis parochialibus sanctorum insignibus distinctis, in illam matricem ecclesiam generatim, vniuersèque ad orationis celebritatem conueniat.

Sigillatim uerò pro uniuscuiusque parochiæ, uiciniaeue, in classes distinctæ, ratione, quam Episcopus certam statuerit, inieritue idem tum clericus secularis, ac regularis, tum populus statis horis, sibi ordine speciatim attributis, ad eam Basilicam concurrat, more solennium processionum, cruce. s. prelata, & precum, añarum, psalmorumq; pio, ac religioso cantu; indeq; quo ordine processerit, eodem piè, deuoteque redeat.

28 Feria quinta Cœnæ Dñi, quò religiosius colatur, & custodiatur locus, in quo sanctis. Christi Domini corpus recondi solene est: Episcopus diligenter curet, ut & in Basilica Cathedrali, & in Ecclesijs, tam collegiatis quàm parochialibus semper unus, saltem Sacerdos, aut sacris initiatus, eo sacro loco, tanquam in statione collocatus, excubet, atque euigilet in assidua precatione, sanctaque meditatione.

De Vasis, & instrumentis exponendæ sacræ Eucharistiæ
vui, pro oratione quadraginta horarum, necessarijs cum eorundem formulis.

S V M M A R I V M.

- 1 Tabernaculum paruum, & cuius formæ. De vasis, &c. ad sanctissimum Sacram. in process. deferen. num. 2.
Vela, & qualia. De custodia sanctiss. Euch. num. 10.

Instr. supp. eccle. Cathe. colleg. & paroc. eccl. li. 2. De supelle. q. ad cultū. &c.

TABERNACVLVM unum in parochiali ecclesia, ad exponendam in altari sacram Eucharistiam; & in processionibus deferendam, in cathedrali uerò, & collegiata ecclesia duo sint, ad eundemmet usum.

Quæ pertinent ad Sacramenti pœnitentiæ administrationem.

S V M M A R I V M.

- 1 Confessio peccatorum semel saltem in anno parochio faciendâ.
Non tamen vsque ad hebdomadam Sanctam differenda. 13.
Confessi in Pascha referendi in librum. De Confessario. nu. 7.
Qui eo tempore non communicarint, ecclesiæ ingressu interdicens.
De Sanctæ Euchar. in eccl. administr. num. 8.
2 Quod interdictum, ut relaxandum.

Con-

- 3 Confessus aliene diocesis confessario non approbato, ut inconfessus habendus.
- 4 Confessarij eiusmodi pœna Decretique publicatio.
- 5 Aegris à medico confessio suadenda, & quid aliud agendum.
- 6 Parochi, & ægroti familiarium officium erga illum ægrotum, 7. in fine.
- 7 Medicus excommunicationem incurrit ægros inconfessos ultra quadriduum visitans, usque illam euadat, quid faciat. 11.
- 8 Domesticis spiritualis cura ægrotorum commendatur.
- 9 Ut Constitutio Pij V. a Medicis seruetur, Episcopi cura.
- 10 Eadem Constitutio quottannis semel promulganda.
- 11 Medici iurantes seruare prædictam Constitutionem, excommunicationem euadunt.
- 12 Aegrotis non prorogandum tempus confitendi, nisi Episcopi concessu.
- 13 Quando quoque loco non audienda confessio. De confessario numero 10. 11.
- 14 Illius audiendæ tempore parochi assistentia.
- 15 Que preparatio à pœnitentibus in illa adhibenda, quæque cauèda, 16. & de Sacramentis, & Sacrament. 13.
- 17 Utque fideles ad illa sollicitè accidat, quid faciat parochus, & quando.
 Absolutio quibus neganda. De confessario num. 15.
 A quibus sacerdotibus audiri non possit confessio, num. 1.
 A sacerdotibus singulis saltem hebdomadis facienda. De Missis sine cantu. 54.
- 18 Eo item profecturi, ubi pestis, & hæresis est, confessarijque defectus, illa agant.
- 19 Mulier quoque paritura.
- 20 Nauigaturus etiam profecturus, periculosumque negotium suscepturus, confiteatur.
- 21 Idem faciat ab itinere, nauigatione, belloque reuersus, req. bene successa.
- 22 Pœnitentia publica, publicè peccantibus imponenda.
 Vbi pœnit. pecuniaria sit dan da, quibus locis attribuenda. De confess. 8.
- 23 Publica, & solennis in usum reuocanda, & instructionum præscripto.
- 24 In reuocandis publicis peccatoribus à peccandi occasione.
 Episcopi cura, & quo præsertim tempore id præstandum.
 Ieiunium quale, & quibus diebus faciendum. De Aduertu, & c. à 2. ad 12.
 Confessio in Missa non inchoanda nisi omnibus ad missæ ministerium necessarijs preparatis. De Missis sine cantu, 61.

1. q̄ ad pt. ad
sacram. post
administ. c.
omnis vtr. se
cus de p̄nit.
& rem. c. cū
infirmis, eo.
3. de iis, quæ
ad p̄n. sacr.
per.

Innocentij Tertij constitutionem, in generali Co
cilio æditam, qua sancitum est, ut fideles, saltem
semel in anno, proprio parochio peccata sua con
fiteantur, iniolate omnes seruent.

Si quibus Ecclesiæ ingressu, Christianaq̄, sepul
tura publicè interdictū est, qm̄ confessi, ut est s̄
ctæ matris Ecclesiæ præceptum sacræ Paschæ te

pore corpus Dñi nō sumptserint, eorum interdicti vinculum non rela
xetur; nisi primum cauerint, se tempore eis a parochio præscribendo,
& de peccatis confessuros, & sacram Eucharistiam sumpturos esse, &
in posterum sanctæ Ecclesiæ præceptis; & huic præcipuè obediens
fore, quod est de confessione, & de communione Paschæ tempore su
menda. Parochus deinde populo significet illos ipsos, quos iam interi
dicti vinculo irretito denunciaret; eodem solutos.

Ibidem.

3 Qui ad confessarium, etiam regularem, in aliena diocesi commo
rantem, dedita opera se conferens, peccata sua sit confessus, nisi confes
sarius illa, & ab Episcopo loci, & à confitentis ordinario ad confesio
nis audiendas probatus erit, ei, tanquam in confesso, parochus Eucha
ristiæ Sacramentum nē præbeat; illius præterea ordinarius, cuius con
fessionem ille sacerdos confessarius non probatus audierit, nē eum pa
tiaur in sua diocesi confessiones per biennium audire, neque itidem
concionari.

4 Quod decretū Quadragesimæ initio a parochio promulgetur qui
bus locis Episcopo videbitur.

3. vt supra.

5 Salutarem eiusdem Innocentij Constitutionem, eo item Concilio
latam, nos ad vsum reuocantes, præcipimus, ut medici ad egros, in le
cto iacentes, adducti, antequam illorum curam suscipiant, eos plane
moneant, ut idoneo confessori de eorum peccatis confiteantur.

Quibus etiam denuncient, se, nisi id quattridui spatio ad summum
præstiterint, eorum curationi defuturos.

6 Parochum etiam curabunt certiore fieri de eo, qui in eius paro
chia morbo affectus teneatur, qui pro sui officij munere statim egrum,
conuenire, & cum eo agere debet, ut per hoc Sacramentum Deo re
concilietur.

7 Iubemus autem medicos, excommunicationis pœna iis proposita,
quam iure ipso subeant, si secus fecerint, transacto quattriduo ab illo
rum curatione omnino abstinere, nisi certo cognouerint, eos postquā
in eam febrem, morbumuē inciderunt, confessos esse, aut Episcopo, ei
uē, cui Episcopus eius rei facultatem dederit, aliud ex iusta causa vi
deatur.

8 Hortamur denique omnes, quos aliqua de ægrotis cura attingat,

vt

ut nullam occasionem omittant inculcandi eis, quæ ad animæ salutem pertinent.

9 Quod Summus Pontifex Pius V. propositis excommunicationis, aliisque pœnis iussit, medicos ab egrotantis curatione post triduum abstinere, nisi eo tridui spatio, de peccatis suis confessus ille sit, id Episcopus curet quàm diligentissimè obseruari. Rationemq; præterea aliquam stauat, qua medicis ipsis facilius exploratum esse possit, egrû peccata sua verè confessum esse.

2. tit. 1. decr. 17. De cõst. n. 8.

10 Grauisima illa a Pio V. Summo Pontifice de Medicis edita constitutio, quotannis semel saltem, de more promulgetur, si id opus esse Episcopus censuerit.

3. de iis, quæ ad pœn. sacr. pert.

11 Medici quicumque, uel in vrbe, uel in diœcesi sunt, duorum mensium spatio per singulos Episcopos, si id ante non præstiterint, iureiurâ do obit ingantur, quo spondeant, se, quod Pij V. Pontif. Max. sanctione, de medicis edita, præscriptum est, integrè, inuolatèq; seruatuos esse. Quis id iurandum præstiterint, nè excommunicationis pœna, Concilio prouinciali primo Decretas, sed iis tantum pœnis illa Pontificia Constitutione sancitis, irretiti teneantur, si contrafecerint.

4. quæ pert. ad sac. pœn.

12 Nec verò confessarius sacerdos, confitendi tempus egrotati proroget, nisi primum re cum Episcopo, eouè, cui ille id curæ dederit, communicata, prorogationis facultatem, scripto exaratam, ab illo impetrarit.

13 Parochi sæpè cohortentur, & moneant fideles, nè confessionem, quæ Paschæ tempore fieri debet, vsque ad sanctam hebdomadâ differant.

1. ut supra.

14 Caueant Curati, nè iis temporibus, quibus confessiones frequentiores esse solent, præcipuè per octo dies ante Natalem Domini, & à Dominica Passionis vsque ad Resurrectionis octauam, etiam alio ad funera, & alia sacra officia uocati illud audiendæ confessionis munus in sua Ecclesia, sine causâ necessaria, prætermittant, aut ullo modo differant.

15 Ad sacramentum pœnitentiæ, quo a peccatis liberamur, nemo sine debita præparatione accedat, ut in spiritu humilitatis, & amaritudinè animæ suæ, non expectata confessoris interrogatione, ipse peccata sua confiteri possit: cuius tamen diligentia adiuuandus erit, ubi aliqua in parte deficere videbitur.

In pœnitentiæ sacramento magna humilitas summè necessaria est. Itaque pœnitentes, cum ad confessarium, qui Christi Domini locum in co ministerio tenet, accedunt, intimo animi dolore, omnique humilitate, non subiectis puluinaribus, si necessitas aliud non postulat, sese ad illius pedes proiciant, ac prosternant, id quod ab Apostolicis vsq; pos-

5. quæ ad pœnit. sac. pert.

positum est, ut se reos agnoscant, atque profiteantur mortis aeternae.
Dum confitentur, sint manibus iunctis, digitis paululum erectis, oculis demissis.

s. quæ ad pe-
nit. sacr. pert.

17 Ut ad sanctum poenitentiae Sacramentum fideles sollicitè, diligenterque accedant; ac parochus praestet, ut in hebdomada, quæ quadragesimam proximè praecedit, ad patrum familias eedes, quæ intra parochiae suae fines sunt, sigillatim eat, ac uideat accuratè, qui obligatione huius Sacramenti suscipiendi, & Sacrae Eucharistiae Paschae tempore sumendae deuincti sint, eorumque nomina rectè describat: ac singulos praeterea, eosque praesertim, qui per rarè confitentur, moneat, ut ne confessionem differant in postremos illos quadragesimae dies, quibus sacerdotes, vel ob mysteriorum celebritatem, assidua diuinorum oratione ab audiendis confessionibus impediuntur, vel frequentè, tunc concursu fidelium defatigati, in eo ipso munere praestando se comprimunt, ut tantum, tamque salutare ministerium in frequentissima multitudine uix rectè illis praestare queant. Proinde Quadragesimae hebdomadas, pro populi sibi commissi ratione, sic pariter curet, ut alias illi viciniae, familiae, aut partim uiris, adolescentibus, & pueris, partim mulieribus, virginibus, puellisue praestituat, quibus ad confitendum distinctè, atque in tempore accedant.

s. quæ ad pe-
nit. sacr. pert.

18 Salutariter ex doctrina Spiritus sancti cautum est, Christi fideles de peccatis confiteri debere, quotiescunque rem, actionem uè aliquam aggrediatur, in qua praesens mortis periculum pertimescendum sit. Quamobrem parochus curet, atque efficiat, ut, praeter id, quod Pij V. Constit. Decretoque provinciali de egrotante sancitum est, si quis etiam parochialis eo profecturus est, ubi sit, aut pestis, aut heresis, ubi nullam confessarii copiam habere possit, aut ad bellum iturus sit, pugnam initurus, aut iter infestum, navigationemque periculosam facturus, ante quam viæ, navigationi uè se committat, peccata confiteatur.

19 Idem officium praestet de mulieribus proximè parituris.

20 Id praeterea cohortetur, ut quis navigationem, iter longum, negocium uè periculosum suscepturus, religiosè etiam sumat sacrosanctae Eucharistiae Sacramentum: & mulieri item proximè paritura frequentius.

Moneat quoque, se penumero, cohorteturque, ut quoties quis rem arduam, & difficilem, etiam, in qua nullum mortis periculum extimescendum sit, aggreditur, primò confessus itidem faciat, ut tanto Sacramento corroboratus spe erectiori fiat rei benè gerendae.

21 Cum autem, vel ab itineris, uel à navigationis, vel à belli alterius uè rei periculo, aut a negotii, ut cumque successit, cura difficili, benè iuvante Deo, liber erit; hoc cum hortetur item, ut quamprimum pie confiteatur.

festus, Deo gratias agat huius sacramenti sumptione, in qua precipua quedam ratio inest, qua Deo pro immensis in nos collatis beneficiis aliquam gratiam referamus.

22. Idem, quemadmodum a sancta Tridentina Synodo iussum est, publice peccantibus, publicam poenitentiam imponant, neque illud publice poenitentiae genus, nisi data ab Episcopo facultate, secreta alia commutare audeant.

1. vt supra. Sess. 24. ca. 8. de refor.

23. Studeat Episcopus ad sacrorum Canonum, & Tridentini Concilii prescriptum, pro publicorum delictorum grauitatis ratione, & publicam, & solennem poenitentiam in usum reuocare.

3. de iis, quae ad poen. sacr. per. c. poenitentes, c. in capite cum seq. dist. 30. Sess. 24. c. 8.

Quos vero ita solenniter poenitere oportet, mense ante Quadragesimae initium ad se per parochos deferri curet, ut primum ineunte Quadragesima illi poenitentia affici, tum die Coenae Domini Ecclesiae reconciliari possint, stato solenni ritu,

Quod in Concilio prouinciali tertio de poenitentia, & publica, & solenni, sacrorum canonum iure, & aecumenice Synodi Tridentinae auctoritate sancitum est, id ad usum inducatur, vel reuocetur, atque adeo ita rite, recteque praestetur prout in instructionibus, quae ad communem totius prouinciae usum iussu nostro edentur, ex canonum fontibus, sanctorum hominum disciplina, Ecclesiasticisque institutis praescriptum erit.

5. vt supra.

14. Episcopi cura praeter caeteras illa etiam precipua esse debet, ut quantum in se est, fideles peccatorum laqueis implicitos a turpissima peccandi occasione sollicitudinis Episcopalis studio, atque officio reuocet, animarumque vulneribus remedia opportuna adhibeat. Ineunte igitur in primis Quadragesima, quam diligentissime inuestigabit, si qui, uel in vrbe, uel in dioecesi sunt, qui opera carnis sectantes turpiter uiuant: si qui item odia, & inimicitias exercent, si qui alii denique, qui in aliqua peccandi consuetudine, usuque iactant. Si quos porro huiusmodi ille compererit, omni ratione, atque officio illos ad id inducat, ut a uia, quae ducit ad interitum, sine mora se abducentes, iter salutis omnino, uerèque suscipiant.

5. quae ad poenit. sacr. pt.

Quamobrem eos ipsos, ut pro facti ratione magis expedire iudicabit, uel priuatim ad se accersat, atque adeo instet, quemadmodum ait Apostolus, opportunè, importunè arguat, obsecret, increpet, cum omni patientia, uel seueriori quoque disciplina in eos agat omni iure, omnique officio ad sacrorum canonum, sanctionumque pontificiarum praescriptum. Nec uero antequam ipse perspexerit, istos, ab ea malè agendi uia recessisse, peccadique occasione, ac publicas offensiones praedisse permitat, et si qui testimoniū confessorii offerat, nè in Paschali quidem celebritate Sacram Communionem eis ministrari; quinimò illam tam diu differri

differri

differrī iubeat, quoad eorum ueram uitę emendationem Episcopus cognouerit, immo uerò contra eos, qui quoniam, salutaria monita spernit, in offendiculis perseverant, neque flagitiosam uitam deserunt, a sanctissime Eucharistię sumptione reiciuntur, agat Episcopus, agere iubeat, ut in Concilio Prouinciali secundo agi contra illos sancitum est, qui Paschę tempore Eucharistię Sacramentum non sumpserint, si uerò in contumacia perseverauerint, in eos præterea seuerius pro ut iuris est, animaduertat.

Quę in hoc titulo desiderantur, videantur in titulo de Pœnitentiario, De confessario, & de obseruandis a Christi fidelibus in Aduentum, &c.

De Pœnitentiario, eiusque examine.

S Y M M A R I V M.

- 1 Pœnitentiarius in omnibus Cathedralibus Ecclesiis institutus.
- 2 Episcopi, & qualis id negligens cui rationem reddituri.
Quando is distributionum particeps sit, uel non. De distribut. 32.
Pœnitentiari prebenda vacante, a quo proponenda. De edicto proponendo in examine proficiendo Ecclesię parochiali, num. 5.
Quę conditiones in pœnitentiarij electione spectandę. Ibid.

1. quę pert.
ad sacr. pœn.
adm.
Trid. sess. 24.
c. 8. de Ref.

- 1 Episcopi in suis Cathedralibus Ecclesiis, Tridentini Concilii auctoritate, pœnitentiarium intra tres menses instituant, cū unione prebende, quę primo quoque tempore vacauerit.
- 2 Negligentes proxima prouinciali Synodo pretermitti officij rationem reddent.

De Confessario.

S Y M M A R I V M.

- 1 Confessarij munus qui agant, quique non. 2.
- 3 Si Episcopi iudicio probandi in sua diœcesi, nõ alterius prelati etiam regularis.
Quales deligendi, ubi regulares iurisdictionem habent. 6.
Regularib. approbandis, quid attendendum. 4.
Sine approbatione, confessiones audientes, excommunicati. 2.
- 7 Amonendi si malè se gerant.

Insi.